

CATALUNYA RELIGIÓ

VERSIÓ EN PAPER | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 14 DE DESEMBRE DEL 2018 | Número 20

PÀG. 3 | ESCOLA CRISTIANA

Pacte contra la segregació escolar a Catalunya:
un compromís per a l'èxit educatiu

PÀG. 11 | ORIOL JUNQUERAS

Apocalíptics i integrats davant Jesús

PÀG. 14 | MEMÒRIA I PREVENCIÓ

Els jesuïtes revisen els possibles abusos
en el passat a les escoles

PÀG. 17 | JORDI CURCO

"Vivim un moment dolç
del pessebrisme a Catalunya"

PÀG. 20 | CÀRITAS

La pobresa es cronifica en una Barcelona
que busca sostre

PÀG. 22 | SALESIANS

La Residència Salesiana Martí-Codolar,
dos anys acollint refugiats i migrants

**Els bisbes catalans segueixen amb
"profunda preocupació" la vaga de fam | PÀG. 7**

PÒRTIC

Sovint es parla de bisbes en plural. Els bisbes. Com si fos un col·lectiu monolíticament pensant. En canvi, en temes com els que afecten la política catalana hi ha una pluralitat considerable. Amb punts de partida personals i realitats diocesanes molt diverses que marquen el posicionament de l'Església. El que passa és que hi ha moments en què el silenci també és un missatge.

SUMARI

3 Panoràmica

Pacte contra la segregació escolar a Catalunya: un compromís per a l'èxit educatiu, per Fundació Escola Cristiana de Catalunya

7-24 Actualitat

Els bisbes catalans segueixen amb "profunda preocupació" la vaga de fam Apocalíptics i integrats davant Jesús, per Oriol Junqueras

Els jesuïtes revisen els possibles abusos en el passat a les escoles

Jordi Curco: "Vivim un moment dolç del pessebrisme a Catalunya"

La pobresa es cronifica en una Barcelona que busca sostre

La Residència Salesiana Martí-Codolar, dos anys acollint refugiats i migrants

25 Recull de premsa

Bisbes que visiten presos - L'art de Sixena

26 Agenda

Pregàries - Pessebres - Concerts de Nadal

27 La setmana a les xarxes

Pacte contra la segregació escolar a Catalunya: un compromís per a l'èxit educatiu

Per Fundació Escola Cristiana de Catalunya
a L'Escola Cristiana

Aquest és el títol del document que, impulsat pel Síndic de Greuges, pretén congregar diferents agents del sistema educatiu per tal de vincular-los a un Pacte que permeti instaurar i desenvolupar de la manera més raonable possible l'equitat en el món educatiu.

Fa aproximadament dos anys ens fèiem ressò en aquestes pàgines de l'informe del Síndic sobre la segregació escolar a Catalunya. Dèiem aleshores, i continuem afirmant, que el motiu principal de les presumptes actuacions o situacions que comporten segregació per motius econòmics és la infradotació dels recursos de que disposa el sistema, en especial els centres

concertats, i ens manifestàvem escèptics, si no directament contraris, a gran part de l'anàlisi fet a l'informe, a algunes de les conclusions i a les seves propostes de solució, perquè contenia un pòsit culpabilitzador envers l'escola concertada. Un dels objectius de l'informe és assolir un "Pacte contra la segregació escolar".

Durant el transcurs d'aquest temps, els diversos agents representants de la comunitat educativa han estat mantenint reunions amb el Síndic amb el contingut d'aquest pacte com a rerefons. Reiterant-nos en la nostra postura, els representants dels centres concertats hem participat activament i continuada en aquestes trobades. En-

guany s'ha presentat a la comunitat educativa el text, que haurà de ser el definitiu, per a la seva signatura. Al seu pròleg, i a proposta nostra, s'ha incorporat un apartat que recull de manera força apropiada la realitat del sistema, i en particular la de l'escola concertada. I al llarg del text, també recollint els nostres comentaris i aportacions, hi ha continuades reflexions i propostes d'actuació, que són reflex de la situació per la qual travessa el sector i que acaben reflectint, raonablement, les nostres inquietuds i problemes, així com suggeriments d'actuació que no ens resultarien perjudicials. Essent així, la redacció actual de la proposta del Pacte no provoca el rebuig que inicialment va despertar, bo i entenent que és un acord que hauria de ser signat per entitats municipalistes, partits polítics, sindicats, associacions de pares i mares, representants dels centres concertats, Departament d'Ensenyament... col·lectiu que té visions i sensibilitats diverses envers el sistema educatiu en general i l'escola concertada en particular.

Anant al contingut, al proemi hi ha un apartat que parla del finançament, i que porta

per títol "La necessitat de millorar el finançament del sistema educatiu per garantir la gratuïtat de l'ensenyament". Diu, literalment, el següent (la negreta és nostra):

"Existeix un ampli consens dins de la comunitat educativa a l'hora de destacar l'infrafinançament del sistema educatiu. El Servei d'Educació de Catalunya, integrat per centres públics i concertats, presenta importants dèficits d'inversió pública per garantir el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats.

Hi ha centres públics i concertats, especialment els que tenen més complexitat educativa, que demanen una dotació més gran de recursos humans, econòmics i materials per atendre amb més garanties les necessitats educatives específiques de l'alumnat.

El dèficit de finançament públic provoca que part del servei educatiu que presten els centres s'hagi de finançar a través de les aportacions de les famílies, la qual cosa resulta contradictòria amb el principi de gratuïtat que regeix el nostre sistema educatiu i suposa un important factor de desi-

gualtat, tant en l'accés als diferents centres com també en la configuració dels projectes educatius, condicionats, en part, al finançament privat de les famílies.

A causa de l'infrafinançament del sistema, les famílies que escolaritzen els fills o filles a centres públics realitzen aportacions econòmiques, directament o a través de les AFA/AMPA, per diferents conceptes (material escolar, sortides i colònies escolars, serveis escolars, quota d'AFA/AMPA, etc.), que van destinades a sufragar determinades despeses de funcionament o de desenvolupament de l'activitat escolar, com ara la compra de material o tecnologia o el finançament de projectes (plàstica, robòtica, llengües estrangeres, etc.) o serveis escolars (biblioteques, etc.) que es desenvolupen o s'utilitzen durant l'activitat lectiva.

A causa d'aquest infrafinançament, les famílies que escolaritzen els seus fills o filles a centres concertats també realitzen pagaments per diferents conceptes (material escolar, sortides i colònies escolars, serveis escolars, quota d'activitat complementària, aportacions voluntàries a les fundacions,

etc.) que també van destinats a finançar el funcionament dels centres. La partida del concert corresponent a la despesa de funcionament no cobreix íntegrament la inversió i la despesa que fan els centres en conceptes necessaris i bàsics per al funcionament ordinari (noves tecnologies a l'aula, dotació addicional de professionals per garantir l'atenció d'alumnat amb necessitats educatives especials, servei de secretaria i consergeria del centre, servei de neteja i manteniment de les instal·lacions, etc.), que passa a cobrir-se a través de les aportacions de les famílies.

El finançament privat dels centres públics i concertats, en bona part, és conseqüència del problema d'infrafinançament públic de l'educació. Aquesta dinàmica, però, genera efectes especialment perversos per a l'alumnat socialment desfavorit i també per als centres públics i concertats amb elevada complexitat educativa. Si bé es busquen mecanismes de solidaritat interna en molts casos, en ocasions l'alumnat que no pot assumir el pagament de quotes queda exclòs de poder realitzar determinades activitats (sortides, colònies escolars,

etc.). Les diferències en els imports de les quotes entre centres, tant dins del sector públic com dins del sector concertat, provoquen que les famílies socialment menys afavorides vegin restringides les seves opcions de tria escolar.

Aquestes diferències també contribueixen a configurar, al seu torn, un Servei d'Educació de Catalunya amb projectes educatius desiguals: els centres públics o concertats amb una composició social més afavorida acostumen a tenir més capacitat per finançar a través de les quotes de les famílies projectes educatius més atractius i de més qualitat que els centres públics o concertats amb una composició social menys afavorida. Heus ací un dels espirals de reproducció de la segregació escolar. Cal un finançament públic suficient dels centres, tal com preveu la LEC (art. 42), per garantir estàndards de qualitat equivalents per al conjunt de centres del Servei d'Educació de Catalunya, i també per garantir la gratuïtat real de l'ensenyament i que les quotes no esdevinguin un factor de segregació escolar, tal com succeeix en l'actualitat.

És en aquest sentit que el Pacte es planteja, entre d'altres aspectes, avançar en la gratuïtat de l'ensenyament, amb un increment del finançament dels centres públics i concertats, i discriminar positivament en la transferència de recursos els centres i les famílies socialment menys afavorits. De fet, la progressiva implementació del Pacte i la necessària implicació dels diferents actors signataris han de venir acompanyades necessàriament d'un progressiu increment de la inversió pública destinada a l'educació.

En aquesta línia, totes les mesures que aquí es proposen, siguin les orientades a incrementar la coresponsabilitat dels centres en l'escolarització equilibrada d'alumnat, siguin les orientades a incrementar la dotació de recursos per atendre les necessitats específiques de suport educatiu existents, estan adreçades al conjunt de centres que integren el Servei d'Educació de Catalunya i parteixen de la necessitat d'incrementar el pressupost en educació entorn del 6% del PIB, d'acord amb el que estableix la LEC (disposició final segona). Resoldre el problema de finançament dels centres és

una acció prioritària per promoure la plena gratuïtat de l'ensenyament i corregir la segregació del sistema educatiu”.

Fins aquí el contingut d'aquest apartat. Considerem positiu que el propi Síndic de Greuges reculli aquest conjunt d'afirmacions. I que al llarg del text es vagin proposant raonaments i accions orientades a

millorar l'equitat en l'educació. Certament, s'ha pogut constatar una evolució favorable a partir del primer text proposat, que permet albirar un bri d'esperança en la solució del problema històric i estructural que pateix l'ensenyament concertat. Tant de bo que no quedi en un conjunt ben estructurat d'afirmacions retòriques i es faci finalment realitat allò que atàvicament

hem exigut i que necessitem: un finançament just i equitatiu de les despeses dels centres docents. Amb la voluntat i col·laboració dels agents afectats, potser la dotació econòmica suficient deixarà de ser un somni per anar avançant en la seva correcta concreció.

L'ESCOLA CRISTIANA | [LLEGIR AL WEB](#)

Els bisbes catalans segueixen amb “profunda preocupació” la vaga de fam

(Jordi Llisterra -CR) Els bisbes catalans expressen “el seu respecte i alhora la seva profunda preocupació davant la vaga de fam” dels quatre líders polítics catalans a la presó de Lledoners. Així ho expliquen aquest dilluns amb una carta de la secretaria de la Conferència Episcopal Tarraconense adreçada a Isabel Turull, germana d'un dels quatre presos en vaga de fam. **Isabel Turull va reclamar** la setmana passada als bisbes catalans que “com a cristians us pronuncieu da-

vant d'una injustícia” amb una carta al diari *Ara* que ha tingut una àmplia repercussió. El relat sobre la posició dels bisbes catalans s'ha fet públic amb una carta signada per **Norbert Miracle**, vicesecretari de la Conferència Episcopal Tarraconense.

La carta assegura a la germana de **Jordi Turull** que “les vostres paraules són colpidores per als senyors bisbes” i que la vaga de fam “mostra la situació excepcional en què

es troben aquests i altres dirigents catalans en presó preventiva”. Un cas en el qual “costa d'entendre la llarga presó preventiva”.

Visites a la presó

Des de la Conferència Episcopal Tarraconense també es **confirma** que “els bisbes que tenen polítics empresonats en centres situats a les seves diòcesis han visitat, de forma volgudament discreta però compromesa, els qui pateixen la manca de llibertat”. I avança que aquestes visites es repetiran per Nadal.

Tot i que la carta no ho detalla, concretament el bisbe de Vic, **Romà Casanova** ha visitat els presos de Lledoners; el bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, ha estat a Puig de les Basses amb **Dolors Bassa** i és un dels bisbes que més contacte ha tingut amb els seus familiars; i l'arquebisbe de Tarragona, **Jaume Pujol**, va visitar **Carne Forcadell** a Mas d'Enric del Catllar. El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, és l'altre prelat que ha transcendit que també ha visitat els presos. En aquest cas, també Novell havia fet una visita a la presó d'Estremera abans del trasllat a Catalunya. D'altra banda, també han visitat els presos els abats de Montserrat i de Poblet, a més d'altres sacerdots i religiosos.

La carta valora “que moltes Parròquies i Centres religiosos siguin promotors dels drets de les persones i procurin estar ben propers i acollidors a totes les situacions de sofriment, com les de la vostra família, o per altres causes”. Espais com els Caputxins de Sarrià o Montserrat estan acollint aquests dies dejunis solidaris amb els presos.

Respecte “escrupolós” a les diverses opcions polítiques

El text fet públic aquest dilluns expressa la proximitat als familiars dels presos i recorda que en els missatges dels bisbes catalans “han volgut transmetre a les seves comunitats cristianes i a la societat en general, de forma respectuosa i humil, que el diàleg, el respecte, el perdó mutu, la reconciliació i la recerca del bé més gran”.

També remarca “el respecte escrupolós que els bisbes volen mantenir a les diverses opcions polítiques lícites i presents en la comunitat eclesial”. I, per tant, asseguren que el que motiva la seva posició “no és absentisme o distància freda sinó valoració positiva de la pluralitat que actualment es dona entre nosaltres i atenció pastoral a la unitat eclesial i a la caritat que ha de regnar en tot”.

Aquesta posició és la que va motivar la nota conjunta dels bisbes catalans del juliol que **celebrava** l'apropament dels presos a Catalunya. La carta assegura que aquesta nota s'inspirava en la **denúncia** dels abusos de la presó preventiva que hi ha en el món que va fer el **papa Francesc** el 2014. Aquest text ha estat citat diverses vegades per denunciar la situació dels líders polítics i socials catalans empresonats.

Des de l'1 d'octubre, els pronunciaments **conjunts** dels bisbes catalans han reiterat la necessitat de mantenir “la cohesió social, la concòrdia, sentir-nos propers els uns als altres, i el respecte als drets de totes les persones que viuen a Catalunya”. I han insistit en què això implica entendre que “a Catalunya existeix un problema polític de primer ordre que obliga a cercar una solució justa a la situació creada que sigui mínimament acceptable per a tots”. També han demanat als catòlics que “siguem instruments de pau i reconciliació enmig de la societat catalana”. Alguns dels bisbes catalans i altres institucions eclesiàstiques també **s'han referit** els darrers mesos a la situació dels presos. D'altra banda, aquest dilluns el bisbat de Solsona, **ha explicat** el

seu suport a les iniciatives solidàries amb els presos en vaga de fam.

Aquest és el text difós per la secretaria de la Conferència Episcopal Tarraconense que agrupa els deu bisbats catalans:

Resposta a la carta oberta de la Sra. Isabel Turull a la Conferència Episcopal Tarraconense

Benvolguda Isabel,

Fa alguns dies que va escriure una carta oberta als bisbes de Catalunya, i us preguntàveu on eren en aquests moments en què el vostre germà Jordi Turull i altres dirigents polítics es troben sofrint una llarga presó preventiva, i en el moment angosiós en què quatre d'ells han iniciat una

vaga de fam a la presó de Lledoners. I expli-
càveu que mereixen molt de respecte per
les seves fermes conviccions i creences.
Les vostres paraules són colpidores, per als
Srs. Bisbes.

En aquest moment volen expressar-vos el
seu respecte i alhora la seva profunda preo-
cupació, davant la vaga de fam que porten
a terme aquests quatre polítics, que posa
greument en perill la seva salut i la seva
vida. Els cristians som defensors de la vida
i vetllem per no posar-la en risc. Aquesta
iniciativa mostra la situació excepcional
en què es troben aquests i altres dirigents
catalans en presó preventiva decretada pel
Tribunal Suprem que els comporta un llarg
temps de privació de llibertat, sense que
s'hagi celebrat cap judici oral. En el seu cas
costa d'entendre la llarga presó preventiva.
Els Bisbes confien que les autoritats judi-
cials competents resoldran de forma ràpi-
da i ajustada al dret els recursos plantejats,
i que el futur judici a què seran sotmesos
serà un judici amb plenes garanties i en el
mínim període de temps possible.

Fins ara els bisbes de Catalunya, sempre
amb discerniment pastoral i per responsa-

bilitat envers la missió rebuda, han donat
a conèixer de formes diverses, amb les se-
ves intervencions en notes, escrits, homi-
lies, declaracions, entrevistes i intencions
de pregària, el seu desig que s'arribi a una
solució justa per als polítics empresonats,
que ajudi la pau social.

A la reunió de la Conferència Episcopal
Tarraconense del passat mes de juliol **va-
ren manifestar** amb unanimitat de tots
tretze bisbes que havien tingut notícia de
l'apropament d'alguns antics membres del
Govern de la Generalitat i altres dirigents
socials a Centres penitenciaris ubicats en
territori català, i que celebraven l'aplicació
d'aquesta mesura legal i humanitària que,
sens dubte, afavoriria el contacte amb les
famílies d'aquests detinguts en presó pre-
ventiva. També afegien que desitjaven que
es donessin passos perquè es pogués tro-
bar una solució a l'actual situació que fos
justa i acceptable per a tothom, amb un
gran esforç de diàleg des de la veritat, amb
generositat i recerca del bé comú.

No van citar al juliol el text on s'inspiraren
i que estava subjacent del Papa Francesc,
quan es va dirigir a l'Associació Internaci-

onal de Dret Penal (24.10.2014), que afir-
mava que "la presó preventiva (quan de
forma abusiva procura un avançament de
la pena prèvia a la condemna, o com a me-
sura que s'aplica davant la sospita més o
menys fundada d'un delictes comès) cons-
titueix una altra forma contemporània de
pena il·lícita oculta, més enllà d'un vernís
de legalitat.

La qüestió dels detinguts sense condem-
na s'ha d'afrontar amb la deguda cautela,
des del moment que es corre el risc de
crear un altre problema tan greu com el
primer, si no pitjor: el dels reclusos sense
judici, condemnats sense que es respec-
tin les normes del procés".

També us puc dir que des de llavors, els
bisbes que tenen polítics empresonats en
centres situats a les seves Diòcesis han vi-
sitat, de forma volgudament discreta però
compromesa, els qui pateixen la manca
de llibertat. I ho faran novament amb mo-
tiu del Nadal ja proper, com fan sempre.
També s'han entrevistat amb alguns fami-
liars per donar-los suport en aquests mo-
ments de sofriment, i valoren que moltes
Parròquies i Centres religiosos siguin pro-

motors dels drets de les persones i procurin estar ben propers i acollidors a totes les situacions de sofriment, com les de la vostra família, o per altres causes.

Us puc assegurar que els pastors de l'Església que fa camí en aquesta terra, han volgut transmetre a les seves comunitats cristianes i a la societat en general, de forma respectuosa i humil, que el diàleg, el respecte, el perdó mutu, la reconciliació i la recerca del bé més gran, ni que sigui amb sacrificis per part

de tots, serà el que ens durà a la concòrdia i a la pau social.

Els bisbes s'uneixen respectuosament a la vostra preocupació pel vostre germà i pels altres que estan realitzant vaga de fam, i sapigueu que, el respecte escrupolós que els bisbes volen mantenir a les diverses opcions polítiques lícites i presents en la comunitat eclesial, no és absentisme o distància freda sinó valoració positiva de la pluralitat que actualment es dóna entre nosaltres

i atenció pastoral a la unitat eclesial i a la caritat que ha de regnar en tot.

Restem a la vostra disposició, i continuem pregant per ells i pel futur en pau del nostre país. Ben cordialment,

Mn. Norbert Miracle. Vicesecretari de la Conferència Episcopal Tarraconense

JORDI LLISTERRI-CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Apocalíptics i integrats davant Jesús, per Oriol Junqueras

L'Antic Testament va posar per escrit tradicions orals, que havien sorgit molts segles abans. I això permet resseguir, en un sol text, l'evolució de determinats conceptes i idees al llarg del temps.

Posem-ne un exemple. En el Gènesi, que reflecteix les interpretacions més antigues de la tradició jueva, els pastors encarnen els valors més positius i favorables, perquè, quan es construeix aquella primera història fundacional, el poble jueu era un poble nòmada dedicat a pasturar els seus ramats. Així, doncs, no és estrany que **Abel** sigui pastor i **Caïn**, agricultor (Gn 4,2). I, encara que dins del mateix Gènesi, ja s'assenyalen algunes mancances dels pastors (Gn 13,7; 26,20; 46,34), el rei **David** havia identificat a Déu amb un pastor, en afirmar que "El senyor és el meu pastor" (Sl 23,1).

En temps de **Jesús**, en canvi, tot havia canviat. Les classes dirigents d'Israel con-

sideraven els pastors com uns marginats socials, que vivien gairebé com a delinqüents. I, en aquest sentit, en el llibre de Jeremies s'afirma que "Molts pastors han devastat la meua vinya, han trepitjat el meu camp. Han convertit el meu camp predilecte en un desert desolat, deplorable (Jr 12,10-11). I, en la tradició talmúdica s'afirma que els pares no han d'ensenyar als seus fills la feina de pastor "perquè és una feina de lladres".

En aquest context, que l'Àngel del Senyor esculli els pastors per anunciar el naixement del Jesús resulta sorprenent... revolucionari. La descripció que en fa l'Evangeli de Lluc no és pas la crònica d'un esdeveniment, sinó un missatge teològic profundament transformador. Els que es dirigeixen a Betlem no són les autoritats civils o eclesiàstiques, ni els rics o els savis... sinó els marginats de la societat.

I "l'Àngel del Senyor" no els exigeix ni penediments, ni sacrificis, ni penitències, ni propòsits d'esmena... sinó que els anuncia simplement l'Amor de Déu. Un amor gratuït i incommensurable. Un amor que no premia els mèrits dels creients, sinó que sacia les necessitats dels pecadors.

El Déu de Lluc és el Déu de la misericòrdia. Els pastors reben amb temor l'Àngel del Senyor (Lc 2,9), però la glòria del Senyor els omple de llum i l'Àngel els tranquil·litza exclamant "No tingueu por!" (Lc 2,10). Des dels primers versicles de l'Evangeli, doncs, queda clar que Déu no pretén fer por, sinó alliberar-nos de la por.

Per tot plegat és més correcte la versió "Glòria a Déu en el cel i, a la terra, pau als homes que Ell estima" (Lc 2,14), que no pas la traducció al llatí que ha donat origen al "Glòria a Déu en el cel i, a la terra, pau als homes de bona voluntat", perquè "premiar" "als homes de bona voluntat" reintrodueix el concepte de mèrit que Lluc havia substituït per la idea de la misericòrdia "regalada" "als homes que Ell estima".

Des de les primeríssimes escenes del seu Evangeli, Lluc anuncia el missatge revolucionari que Jesús ensenyarà, més en els seus actes que en les seves paraules, durant la seva predicació futura, quan el lloc dels pastors serà ocupat per tots els altres "marginats" de la societat jueva de la seva època.

Així, Jesús no dubtarà a curar els leprosos o a demanar que **Leví**, el cobrador d'impostos i col·laboracionista amb els enemics d'Israel, es converteixi en un dels seus dotze apòstols i en un dels seus quatre evangelistes, conegut com a Mateu.

En resum, Jesús estén la mà a tots els marginats i els impurs de la societat... pastors, leprosos, cobradors d'impostos (publicans), prostitutes, legionaris romans... I, en canvi, quan visita el poble del seu pare, Natzaret, en el cor de Galilea, els seus veïns (els amics de la seva família) intenten assassinar-lo, perquè rebutgen el seu discurs acollidor i inclusiu. Vegem-ho.

Jesús arriba a Natzaret en dissabte, dia sagrat dels jueus, i va directament a la si-

nagoga, on la majoria dels veïns celebren aquella festivitat setmanal.

Allà, sense que ningú el convidi a fer-ho, s'alça per participar en la lectura. Segons el cicle litúrgic triennal, toca llegir un passatge molt concret del llibre d'Isaïes. Ell, però el descarta i n'escull un altre molt especial... aquell que els galileus més puristes desitjaven més de sentir en boca del seu esperat Messies:

"L'Esperit del Senyor és a sobre meu; per això m'ha consagrat amb la unció i m'ha enviat a portar als pobres el felicitat anunci, a proclamar als presos l'alliberament i als cecs la vista, a portar la llibertat als oprimits". (Lc 4,18)

En aquest punt de la lectura, només faltaven dos versets per confirmar que Jesús era definitivament el Messies:

"A proclamar l'any de gràcia del Senyor, el dia de la venjança del nostre Déu" (Is 61,2)

Jesús, però, només va llegir el primer d'aquests dos versets i va interrompre la

lectura. Potser, durant uns instants, els galileus més entusiastes van pensar que es tractava d'una pausa emfàtica, però no era una pausa. Era el final. Jesús no va voler llegir el darrer versicle referent a la venjança de Déu, senzillament perquè no hi estava d'acord.

Jesús va enrotllar el text i es va asseure amb la mateixa actitud que ho fa un mestre, quan es disposa a ensenyar als seus deixebles. Els galileus que l'escoltaven, veïns i amics del seu pare Josep, estaven indignats.

Jesús és perfectament conscient de l'enorme tensió de l'ambient. Però ell no parla i actua amb la voluntat d'agradar, sinó de ser útil. No té vocació de diplomàtic, sinó de mestre. No vol alimentar els prejudicis dels seus compatriotes, sinó ajudar-los a entendre que no eren un poble escollit, perquè totes les persones i tots els pobles són iguals.

Jesús els explica que no són el poble escollit, senzillament perquè Déu no prefereix a cap poble per sobre dels altres, doncs el seu és un amor universal.

Jesús pregunta quina va ser la primera persona que va rebre l'ajuda del Senyor després de 42 mesos de sequera... i l'auditori coneix perfectament la resposta. No va ser pas un israelià, sinó una pagana, **Sarepta de Sidó**, tal com s'explica al Primer Llibre dels Reis (1 Re 17-18).

Sense esperar la resposta que tothom ja sap, Jesús continua... "En temps del profeta **Eliseu**, a Israel, hi havia molts leprosos...". I no necessita dir res més, perquè sap que tothom sap com acaba aquesta història recollida al Segon Llibre dels Reis (2 Re 5,20-27), en què el profeta va curar a **Naaman**, comandant arameu d'un exèrcit enemic d'Israel, i, en canvi, havia contagiada la malaltia a un israelià, **Guihezi**, per castigar-ne la seva cobdícia.

Tot plegat havia anat massa enllà i tots els presents a la sinagoga (inclosos els parents de Jesús) van esclatar. I Lluc ho explica en els següents termes:

"Al sentir aquelles coses, tots els presents a la sinagoga es van omplir d'ira, es van aixecar, el van fer fora de la ciutat i el van con-

duir fins al cim de la muntanya on estava situada la seva ciutat, per llançar-lo daltabaix del precipici" (Lc 4,28-29).

En aquella ocasió, va aconseguir evitar l'acció d'aquells que el volien assassinar. Però aquell episodi anunciava el que acabaria passant algun temps després a Jerusalem amb la seva crucifixió.

No tornarà mai més a Natzaret. I comprovarà en diverses ocasions que moltes persones responen amb odi, quan consideren que l'amor posa en risc els seus privilegis reals o ficticis.

Sovint aquells que se suposa que estan integrats en una societat acusen d'apocalíptics la resta, amb l'objectiu d'impedir que s'integrin. Però, precisament, les societats han d'integrar els seus exclosos (els 'descartados', que diu el Papa **Francesc**) i denunciar que els veritables apocalíptics no són els exclosos, sinó els que exclouen.

Els jesuïtes revisen els possibles abusos en el passat a les escoles

Els Jesuïtes a Catalunya i la Fundació Jesuïtes educació han anunciat en un comunicat que han iniciat la revisió dels possibles casos d'abusos que hagin pogut succeir en les seves escoles en el passat. Concretament, es farà "una investigació més sistemàtica dels possibles casos d'abusos sobre menors i conductes impròpies que en el passat -remuntant-nos fins els anys 60-". Aquesta decisió s'emmarca en la preocupació per la necessitat d'"assegurar una memòria fidel i honesta del passat, i de respondre a possibles víctimes".

La nota remarca que "les nostres escoles en el present són espais segurs" i que des fa anys es "treballa per la protecció dels menors". Com a exemple expliquen que, com en altres escoles, els centres dels jesuïtes estan duent a terme programes de formació i que "amb la col·laboració de la fundació Vicki Bernadet, realitzem tallers

per a famílies i alumnes i impartim formació als educadors per prevenir, detectar i gestionar casos d'abusos o conductes impròpies". Alhora, les escoles "es regeixen pel protocol que estableix el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i el de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya".

Els jesuïtes es comprometen a fer públics els "resultats d'aquesta investigació sempre respectant la voluntat de les víctimes i el dret a la presumpció d'innocència de les persones". Alhora recorden "la nostra voluntat d'acompanyar totes les víctimes i persones afectades" i que des fa temps tenen obert "el correu escoltar@fje.edu perquè ens facin arribar qualsevol informació o inquietud sobre aquesta qüestió".

La nota explica que les publicacions en premsa d'alguns casos passats, refermen

el convenciment que “la tolerància zero davant els abusos és inqüestionable per nosaltres.” Concretament, recentment ara s’ha tornat a publicar un cas d’abusos de principis del 90 a l’escola de Sarrià que ja va ser jutjat en el seu moment.

Aquest és el comunicat conjunt dels Jesuïtes a Catalunya i la Fundació titular de les seves escoles a Catalunya.

Comunicat de la Companyia de Jesús i de la Fundació Jesuïtes Educació

La Companyia de Jesús i Jesuïtes Educació, arran de les últimes publicacions en premsa sobre casos d’abusos a menors en el passat, volem fer arribar a la comunitat educativa i l’opinió pública la següent informació:

Des de fa anys som conscients de la necessitat d’un treball explícit per generar una cultura de protecció cap a menors i persones vulnerables a les nostres institucions. La tolerància zero davant els abusos, promoguda des de moltes instàncies de la societat i de l’Església en els últims temps, és inqüestionable per nosaltres.

Fruit d’aquesta preocupació, des del 2008 les escoles de Jesuïtes Educació estan duent a terme programes de formació i prevenció per a totes les nostres comunitats educatives. Amb la col·laboració de la fundació Vicki Bernadet, realitzem tallers per a famílies i alumnes i impartim formació als educadors per prevenir, detectar i gestionar casos d’abusos o conductes impròpies. Els nostres centres es regeixen pel protocol que estableix el Departament d’Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i el de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

Aquest treball ens dona la convicció que les nostres escoles en el present són espais segurs, en els quals es prenen mesures i s’implementen tots els programes al nostre abast per treballar per la protecció dels menors.

No obstant això, som conscients que encara hi ha una assignatura pendent en la investigació del passat. La recerca d’informació sobre algun cas ja conegut, ens mostra que necessitem sistematitzar la informació que hi pugui haver. Ens preocupa la necessitat d’assegurar una memòria fidel i honesta del

passat, i de respondre a possibles víctimes. Moguts per aquesta mateixa preocupació hem decidit emprendre una investigació més sistemàtica dels possibles casos d’abusos sobre menors i conductes impròpies que en el passat -remuntant-nos fins els anys 60- hagin pogut succeir en els centres educatius de Jesuïtes Educació. Informarem dels resultats d’aquesta investigació sempre respectant la voluntat de les víctimes i el dret a la presumpció d’innocència de les persones.

Reconeixent que en ocasions la gestió d’aquests casos ha pogut ser deficient, o les mesures preses han pogut ser incompletes, demanem perdó, en primer lloc a les víctimes, i a les seves famílies, lamentem no haver estat sempre a l’altura de la confiança dipositada en els nostres centres, i manifestem la nostra voluntat de donar llum als casos que requereixin encara clarificació.

Un cop més, reiterem el nostre suport i la nostra voluntat d’acompanyar totes les víctimes i persones afectades, i recordem que tenim a la seva disposició el correu escoltar@fje.edu perquè ens facin arribar

qualsevol informació o inquietud sobre aquesta qüestió.

Expressem la nostra voluntat de ser transparents i el nostre pesar pel dolor que aquests casos han pogut provocar en les vides d'algunes persones que haurien d'haver estat

protegides i segures en els nostres centres. Esperem que aquest procés ens ajudi a aclarir situacions del passat i a aprendre per al present i el futur.

Una salutació cordial i agraïts per la confiança que ens seguiu manifestant.

Llorenç Puig, delegat del provincial Jesuïtes a Catalunya; **Enric Masllorens**, Director general Jesuïtes Educació.

Barcelona, 13 de desembre de 2018

REDACCIÓ -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Jordi Curco: “Vivim un moment dolç del pessebrisme a Catalunya”

El santoral català marca el 13 de desembre com el dia de santa Llúcia. Una data que a moltes llars catalanes és sinònim de posar el pessebre, quan tímidament comença a allargar-se el dia i fent referència a aquesta santa que vol dir llum. Avui, dia de col·locació del pessebre, hem volgut conèixer la feina i tradició d'una agrupació de pessebristes catalana, concretament la de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebres, que té cinquanta-sis anys d'història.

El primer concurs de Pessebres a Lleida es va iniciar l'any 1932, per això enguany se celebra el **84è concurs de pessebres**. En aquell moment qui va iniciar la tradició del concurs de pessebres, sense que existís una agrupació de pessebristes, va ser la Federació de Joves Cristians de Catalunya. Un dels promotors del pessebrisme a Lleida l'any 1932 va ser el jove **Francesc Castelló** que ara és beat. Després de la Guerra

Civil el van continuar fent els joves d'Acció Catòlica, però l'entitat, l'Agrupació com a tal, neix l'any 1962.

L'Agrupació aleshores va entomar els concursos de pessebres que ja existien i va continuar sense interrupció amb la numeració, per això del concurs celebren la 84a edició i de l'Agrupació celebren 56 anys. “Vam heretar la tradició i vam instituir Francesc Castelló com a copatró de l'entitat per haver introduït amb els joves el pessebrisme a la nostra ciutat”, explica **Jordi Curco**, vicepresident de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes.

Promoure i conservar les tradicions religioses i populars lleidatanes

L'Agrupació de Pessebristes de Lleida té dues vessants, l'únic cas de totes les entitats pessebristes de Catalunya. Van néixer com a entitat per promoure i conservar les

tradicions religioses i populars de la ciutat, per Nadal els pessebres i per Sant Jaume la tradició dels fanalets. És la única entitat amb dues vessants. “Una vegada ha passat el Nadal nosaltres ja comencem els preparatius per a la romeria de sant Jaume que és al juliol, tenim les activitats quan fa més fred i quan fa més calor”.

Quan neix l'Agrupació la seu social s'ubica a la capella del Peu del Romeu, al carrer Major, al moll de l'ós de la tradició lleidatana. La tradició explica que sant Jaume, passant per Lleida, es va clavar una punxa al peu. Era de nit i no podia caminar i van ser uns àngels amb fanalets els qui van baixar per il·luminar la nit i així poder treure's la punxa. D'aquí ve l'origen de la romeria i dels fanalets de sant Jaume. L'Agrupació es troba a la petita capella que té tres plantes superiors.

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes compta amb la implicació d'unes cent cinquanta famílies, tot i que si parlem de pessebristes actius el nombre descendeix cap a la cinquantesima. “Tenim carència de gent jove a les nostres entitats. Hi ha joves però

caldria tenir-ne més si volem encarar amb esperança el futur del pessebrisme”.

El concurs de pessebres ja està plenament consolidat després de vuitanta-quatre edicions. Però des de fa quaranta quatre anys també compten amb un concurs infantil i juvenil de pessebres que es presenten a la biblioteca pública i posteriorment es fa en format exposició. “Es munta una exposició amb aquests pessebres portàtils, l'any passat s'hi van presentar uns 180 pessebres”.

Radiografia del pessebrisme català

Però el pessebrisme té futur, quina és la seva radiografia actual? Jordi Curco afirma que fa uns anys el estava en crisi però que en aquests moments “vivim un moment dolç del pessebrisme a Catalunya”. Hi ha més de seixanta entitats federades i aquest any hi haurà unes 130 exposicions de pessebres arreu de Catalunya.

Enguany el dissabte 29 celebren totes les entitats pessebristes la Nit del Pessebre, emulant la Nit dels Museus, en que les exposicions es podran visitar fins a mitjanit aproximadament. Catalunya compta amb

artistes pessebristes molt bons, reconeix. A Lleida, malauradament, s'acaba de morir fa només uns dies **Josep M. Ramon**, mestre pessebrista de Tàrrrega però associat a l'entitat de Lleida. “Un magnífic pessebrista amb uns diorames extraordinaris”, que se sumen a d'altres noms lleidatans com **Albert Beltran** o **Emili Tordera**.

A la seu de l'Agrupació aquest any la gent podrà visitar més d'un centenar de pessebres i diorames, a banda dels pessebres de concurs. A les tres plantes de la capella tenen exposicions permanents. A la primera planta compten amb una exposició de diorames bíblics, “més d'una trentena fets per l'Emili Tordera i la **Marta Pérez**”. A la segona planta es veurà el llegat de la mestra pessebrista **Paulina Ametller**, “que va fer uns pessebres en miniatura als anys seixanta i els conservem com un tresor”. I a la tercera planta tenen els pessebres de **Joaquima Barrufet** i els pessebres originals de Josep Figueres. Aquest darrer és conegut perquè col·loca el pessebre dins d'un microones, dins d'un televisor o en un rellotge de polsera. “Volem que la seu sigui durant el Nadal la casa del pessebre de Lleida, per això

estarà oberta totes les tardes de 18 a 20h, des del dia 21 de desembre que s'inaugura fins al dia de Reis”.

L'Agrupació també té una altra singularitat, fan **Pregó de Nadal** cada any al Palau de la Paeria. Aquest any el farà l'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**, el dissabte 22 a les 19h. En aquest pregó també estrenen cada any una **nadala pròpia**, amb lletra i música d'autors lleidatans. Enguany la nadala es titula 'Cristal·lina rosada d'amor'.

“Actualment és el moment de consolidar i potenciar el pessebrisme”, explica Jordi

Curco. Un moment que ve acompanyat per la inauguració aquest dissabte 15 de desembre del Museu del Pessebre de Catalunya a Montblanc. “Una casa pairal que acull pessebres de tota Catalunya, també de la nostra entitat”.

Eina pedagògica visual d'explicar el misteri

Curco reconeix que potser cal ser més amatents al significat del pessebre. “Cal entendre'l com a manifestació d'art, de cultura popular i de tradició, però sense perdre el seu sentit religiós i profund al tractar-se de la representació plàstica del Naixement

de Jesús”. En definitiva, explica, el pessebre “és una tradició popular religiosa que s'inspira en un fet religiós i sagrat com és l'Encarnació del fill de Déu”.

Una eina pedagògica, catequètica i bíblica, a més a més d'una forma visual, clara i senzilla d'explicar el relat i misteri del naixement de Crist a Betlem. “Si això no ho tenim assimilat els pessebristes no farem pessebrisme si no maquetisme, que és un altra cosa molt diferent”.

La pobresa es cronifica en una Barcelona que busca sostre

Tot i la recuperació econòmica la pobresa s'ha enquistat entre els col·lectius més vulnerables a Barcelona. La manca d'accés a un habitatge estable i digne és un dels principals problemes que pateixen. Aquestes són les dues principals conclusions de l'informe 'La llar és la clau. Històries d'un dret reconegut però vulnerat' que ha presentat Càritas Diocesana de Barcelona aquest dimecres 12 de setembre en una taula amb Salvador Busquets, director de Càritas Diocesana de Barcelona, **Josep Matías**, delegat episcopal, **Miriam Feu**, cap d'anàlisi social i incidència i **Anna Roig**, cap de comunicació i relacions institucionals.

L'informe, acompanyat d'un vídeo de presentació, recull de forma exhaustiva les causes i conseqüències de no comptar amb la seguretat d'una llar. El document realitzat amb entrevistes a persones ateses per Càritas, recull una mostra que no

només ha tingut en compte les persones sense sostre i sense llar, que són les més evidents, sinó que també inclou aquelles en una situació de precarietat econòmica que no els permet ni tan sols pagar un lloguer sense perdre-hi gran part dels seus ingressos.

Un problema cronificat

Les dades desplegades per l'informe són preocupants ja que confirmen un estancament de les situacions de pobresa tot i estar superant ja la crisi econòmica. Això, han afirmat, denota que certs estrats socials no s'estan beneficiant d'aquest enfortiment. Ho evidencia el fet que una de cada tres persones de la Diòcesi de Barcelona visqui en un habitatge inadequat o insegur. Concretament es pot parlar de 950.000 persones, un 36% dels habitants a l'àrea de la diòcesi, té dificultats per aconseguir un habitatge en condicions. El

problema, afirmen, és sistèmic, d'un model social i econòmic "que dificulta la sortida de la situació d'exclusió". En aquest sentit Busquets ha defensat que "l'habitatge no pot dependre només de la llei d'oferta i demanda".

Si s'obre el pla a la resta de Catalunya, es pot concloure que des de l'inici de la crisi el 20% més vulnerable de la població ha vist caure la seva renda en un 8,5%. Aquesta situació s'agreuja encara més si tenim en compte que la despesa social a Espanya és molt inferior a la de la resta de la Unió Europea. Estrangers, persones a l'atur i les famílies amb menors en són els col·lectius més afectats.

La presentació de l'informe ha comptat amb els testimonis en vídeo de tres persones en situació de pobresa. Aquests expliquen les adversitats per aconseguir un pis des d'on estructurar la resta de facetes de les seves vides: laborals, familiars, educatives, etc.

Les propostes de canvi

Davant d'aquesta situació Càritas proposa una bateria de mesures per intentar reconduir la situació. La primera, fent referència a l'estatus de l'habitatge, demana ratificar la carta social europea, considerar l'habitatge social un equipament públic i augmentar-ne el parc disponible.

Pel que fa als lloguers, proposen evitar l'augment desorbitat dels preus i adaptar els ajuts en funció del territori, "no és el mateix viure a Barcelona que a Lleida".

Referint-se a l'habitatge inadequat o insegur es demana el reconeixement del dret a l'energia i de declarar determinats barris com a àrees de conservació i rehabilitació, estatus del qual ja gaudeix Barcelona.

Pel que fa a la dificultat per empadronar-se, es demana un padró sense restriccions a tots els municipis de la diòcesi. Davant l'augment del sensellarisme es proposa un recompte a tot Catalunya de les persones en aquesta situació i aprovar una estratègia catalana per combatre-la.

"L'habitatge és una qüestió central de l'ecologia humana"

Per cloure l'acte Matías ha recordat les paraules del Papa Francesc a l'encíclica 'Laudato Si' núm. 152, 2015 en la qual remarca que "la possessió d'un habitatge té molt a veure amb la dignitat de les persones i amb el desenvolupament de les famílies. És una qüestió central de l'ecologia humana".

Càritas Diocesana de Barcelona és una entitat de l'Església catòlica conformada per 170 Càritas parroquials i arxiprestals i dividida en sis zones pastorals. Aquestes abasten una població de més de dos milions i mig de persones, la majoria en l'àrea del Barcelonès i el Maresme.

La Residència Salesiana Martí-Codolar, dos anys acollint refugiats i migrants

A la Unió Europea hi viuen al voltant d'un milió de refugiats reconeguts. Representen el 7% del total mundial i equivalen al 0,2% de la població dels 28 països. Segons **dades** del Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats de l'Ajuntament de Barcelona -SAIER- l'any 2017 la capital catalana va atendre 4.405 persones refugiades. Moltes d'elles han viscut o viuen actualment en espais cedits per l'Església, tant diocesans com de congregacions i ordes religiosos. La **Residència Salesiana Martí-Codolar** és un d'aquests espais on fa dos anys que s'acullen persones refugiades i migrants com a lloc de primera arribada.

Des de la gran crisi migratòria del 2016 existeix a nivell d'Església una crida a que edificis i espais de comunitats religioses que no estiguin utilitzats al cent per cent es puguin dedicar a accions i programes

d'acollida. Fa dos cursos que l'agència de viatges Snow Travel, l'empresa que té la llicència de l'Ajuntament de Barcelona per als casos d'emergència social, es va posar en contacte amb la congregació salesiana.

Calien espais adequats per acollir les persones refugiades que arribaven a la ciutat i la congregació salesiana va creure oportú oferir Martí-Codolar, concretament s'han cedit dues plantes de cinc d'un dels edificis de la Residència que acullen famílies senceres i joves.

A l'inici el conveni es va signar amb Snow Travel i posteriorment també s'hi va afegir la Creu Roja. "Tots els serveis de la casa estan a disposició de les persones refugiades", explica el salesià **Joan Codina**, superior de la comunitat de Martí-Codolar. "Des de recepció fins a neteja o cuina, perquè estan a pensió complerta, diríem".

A banda de la cessió dels espais esmentats la congregació també ha sufragat certes millores necessàries per a l'estada d'aquestes persones com la instal·lació d'una bugaderia automàtica perquè puguin fer la bugada individualment.

A banda dels espais, els salesians també han ofert alguna persona de les seves obres per fer de voluntari si ha calgut i tot i que els religiosos no s'ocupen directament de l'acollida d'aquestes persones perquè ho fan les entitats indicades sí tenen una implicació més enllà de la cessió. "Els convi-

dem a les activitats de la casa, parlem amb ells o els saludem, evidentment".

Codina afirma que aquesta cessió i implicació es fa sense heroïsmes, però des de la seva condició com a salesians. "Com a salesians estem cridats a treballar amb joves i infants, no ens podíem negar, al contrari, ho veiem completament necessari".

La major part de les persones que hi ha a Martí-Codolar són infants amb les seves famílies i alguns joves sols. Constantment van canviant, és un centre d'emergència,

de primera arribada, fins que els traslladen a altres llocs i projectes diferents segons interessos i necessitats de les persones.

Aquest estiu també s'ha acollit un nombrós nombre de MENA, Menors No Acompanyats. Va ser una acció puntual per a una altra entitat que tenia problemes d'allotjament. S'hi van estar un mes i mig, uns 80 menors, amb els seus monitors i educadors.

“La humanitat no té futur si no avança cap al respecte als drets humans”

Aquest dilluns s’han complert 70 anys de la Declaració Universal dels Drets Humans, proclamada per les Nacions Unides a París el 10 de desembre de 1948. Aquella Declaració va significar una veritable fita històrica en la comprensió del valor de la dignitat humana, fruit d’un notable procés de maduració de la consciència moral de la humanitat. Des d’aleshores s’han multiplicat els tractats, les institucions i els mecanismes internacionals i regionals de protecció dels drets de la persona. No obstant això, la dignitat i els drets de les persones són encara avui violats de forma greu en gairebé tots els països del món.

El bisbat de Solsona dona suport als dejunis pels presos

A través d’una nota s’afegeix a la iniciativa dels capellans que promocionen entre les comunitats cristianes “fer dejuni els divendres”. La proposta vol mostrar “més enllà dels propis posicionaments polítics respecte al procés independentista” la solidaritat amb els polítics catalans a la presó en vaga de fam i “demana una solució justa al conflicte català-espanyol en curs”. La iniciativa va sorgir del grup que ha promogut diverses cartes col·lectives de capellans, entre elles la que l’any passat donava suport a la celebració de l’1 d’octubre i la de fa uns dies que demana més implicació i comprensió de l’Església espanyola sobre la situació catalana.

Piero Marini, distingit amb el V Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha atorgat aquest guardó a Piero Marini, arquebisbe titular de Martirano i president de la Comissió Pontifícia per als Congressos Eucarístics Internacionals. El 1965, el jove prevere Piero Marini va ser cridat a Roma per Annibale Bugnini, secretari del grup de treball encarregat de desenvolupar la concreció de les orientacions de la Constitució sobre la sagrada litúrgia (Sacrosanctum Concilium, 1963), que posava les bases de la renovació litúrgica conciliar. Marini va fer de Mestre de les celebracions litúrgiques pontifícies durant vint anys, des del 1987 fins al 2007, amb els papes Joan Pau II i Benet XVI.

Els polítics a la presó han rebut la visita de quatre bisbes

Ds, 08/12/2018 | Ara

El MNAC reitera que no traslladarà les seves obres a Sixena

Dg, 09/12/2018 | El Periódico

El rector d'Espinelves cedeix i permet mantenir el llaç groc a la parròquia

Dl, 10/12/2018 | EL PUNT AVUI

"Hi ha imatges en l'Antic Testament que mostren a Déu com una dona"

Dl, 10/12/2018 | El País

La Sagrada Família intenta seduir els veïns

Dl, 10/12/2018 | El Periódico

Lleida reclama el retorn de les obres de Sixena

Dm, 11/12/2018 | Vilaweb

Isabel Turull: "On sou, bisbes?"

Dc, 12/12/2018 | CCMA

La façana de Sant Esteve d'Olot s'ha de restaurar pel mal estat de la pedra

Dv, 14/12/2018 | Diari de Girona

Dilluns 17 de desembre

- **"Raimon Panikkar, un esperit contemplatiu" amb Xavier Serra Narciso.** De 19 a 20:30 h. Biblioteca Joaquim Bauxell. Anglès.
- **Xavier Solà comenta l'actualitat del mes.** De 19 a 21 h. Auditori de la Fundació Joan Maragall. Barcelona.
- **Presentació del llibre "La força de la vocació" amb Octavi Vilà, Rosa Masferrer i Míriam Díez.** 19 h. Llibreria Claret. Barcelona.
- **Presentació de llibres de Ramon Planes.** 19 h. Sala Bisbe Lasala del Palau Episcopal. Solsona.

Dimarts 18 de desembre

- **Presentació de "A Déu, ningú no l'ha vist mai (Jn 1,18)" amb Maria Claustre Solé, Xavier Alegre, Pius-Ramon Tragan.** 19 h. Llibreria Claret. Barcelona.
- **Pregària, Música i Silenci.** De 19 a 20 h. Caputxins de Sarrià. Barcelona.

Dimecres 19 de desembre

- **Reflexions sobre la islamofòbia, què és i com ho combatem.** Amb Martin Lundsteen, Ainhoa Nadia Douhaibi, Fatima Aatar. 19 h. Espai Contrabandos. Barcelona.
- **Dansa contemplativa al monestir.** De 20 a 21 h. Monestir de Sant Peres de les Puel·les. Barcelona.

Dijous 20 de desembre

- **Descobrint les esglésies més sorprenents de Barcelona.** Des de dijous 20 a dissabte 22. De 9:45 a 13:45 h. Organitza Arquitectura de Catalunya d'avui i de sempre.
- **El coneixement silenciós, per Teresa Guardans.** 19 h. CETR. Barcelona.
- **La mística de Raimon Panikkar, amb Francesc Torradeflot.** 20 h. Sala del Carme de la Comunitat dels Carmelites Descalços. Badalona.
- **Conferència sobre "Incerta Glòria" de Joan Sales amb Joan**

- Sales.** De 20 a 21 h. Organitza Caputxins de Pompeia. Pompeia Grups. Barcelona.
- **Concert Solidari de Nadal de Carne Oliveras.** 20 h. Organitza Pronec. Monestir de Santa Maria de Valldonzella. Barcelona.

Divendres 21 de desembre

- **Terra, Ànima, Societat, amb Satish Kumar.** Fins dissabte. Organitza Uniterra. Campus Can Bordoí. Sant Antoni de Vilamajor.
- **Màgia solidària.** 17:30 h. Organitza Mans Unides. Col·legi Sant Pau Apòstol. Tarragona.

Dissabte 22 de desembre

- **Recés de Nadal per joves a Montserrat.** De 10 a 18 h. Interioritat Sagrada amb Halil Bárcena. 10 h. Organitza Pilar Mariné i Laia Sadurní. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Coronació de l'Esperança presidit pel bisbe Jaume Pujol.** 12 h. Església parroquial de Sant

- Jaume. Figuerola del Camp.
- **Concert de Nadal a càrrec de l'Agrupació Coral de Cervera, Coral infantil Nova Cervera, Coral Ginesta i Coral Lacetània.** 12 h. Església de Santa Maria. Cervera.
- **Cantada de nadales.** 17 h. Organitza Delegació de pastoral de joventut de l'arquebisbat de Tarragona. Residència Les Alzines. Tarragona.
- **Concert de Nadal a càrrec de Coral Tribana.** 18 h. Teatre de Salt.
- **Pessebre i cultura popular a càrrec de Fra Valentí Serra.** De 18 a 19 h. Museu de la Mediterrània. Torroella de Montgrí.

Diumenge 23 de desembre

- **Vespres a les Tereses.** De 18:45 a 19:30 h. Organitza ACO Mataró. Carmelites Descalces de Mataró.
- **Ofici de Nadal, de Johann Sebastian Bach.** 19 h. Basílica dels Sants Just i Pastor. Barcelona.

ClaretValls
@claretvalls

13 i 14 de desembre, Dies de Solidaritat. El col·legi destina els aliments recollits a ajudar a tirar endavant el projecte del Menjador Social de Valls "la Taulada". Per això el centre ha organitzat, durant dos dies, 13 i 14 de desembre, el que s'ha anomenat "Dies de Solidaritat"

11:56 · 13 des. 18 · Twitter Web Client

Fundació PROIDE
@FundacioPROIDE

Avui és el Dia Internacional dels #DretsHumans. Malgrat que fa 70 anys de la Declaració Universal dels Drets Humans, no es respecten a tot arreu. Des de la #FundacióPROIDE treballem perquè es respectin a tot el món i, molt especialment, als països on som presents.

9:16 · 10 des. 18 · Twitter Web Client

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Preparant regals, menjars, i decoracions nadalenques, no us oblideu de posar-hi uns bons llibres! Per això us compartim aquesta llista de llibres recomanats. Per totes les edats! Feu click a l'enllaç: elgoigdellegir.escolapia.cat/2018/12/llibre...

10:02 · 13 des. 18 · Twitter Web Client

Papa Francesc
@PapaFrancesc

.@Pontifex: "Heus aquí el primer pas per créixer en el camí de la fe: escoltar. Abans de parlar, escoltar"

14:17 · 14 des. 18 · Twitter for iPhone

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Ahir, un any més, vam celebrar el #Nadal amb una trobada que va reunir més de 750 persones entre membres del Patronat, de l'Agrupació d'Amics de la Fundació, Consell de direcció, treballadors/es de l'entitat i monitors/es #NadalFPT2018

1 Pere Tarrés RRHH i 3 més

14:04 · 14 des. 18 · Twitter Web Client

La Sagrada Família
@sagradafamilia

L'esperit de Nadal es veu representat a la façana del Naixement amb la Coronació de la Mare de Déu i l'arbre del xiprer amb els 25 ocells blancs. Celebrem la joia de viure! bit.ly/2rhWPrJ

14:45 · 11 des. 18 · Twitter Web Client

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

🌐👥🙏🙏 La xarxa #MigrantesconDerechos percep el Pacte Global per la Migració com un signe d'esperança, però hauria preferit que inclogués expressament que: "el migrant, més enllà del seu estatus migratori, segueix sent persona."

14:08 · 12 des. 18 · Twitter Web Client

Maristes en xarxa
@maristesenxarxa

Dimarts 18 de desembre a les 19.00 h tindrem el G. Emili Turú @etfms al Centre de Pastoral Juvenil Marista. Ens preguntarem junts qui va ser Jesús i parlarem de la humanitat de Déu. @MaristesCat

10:36 · 12 des. 18 · Twitter Web Client

Resum en paper de la setmana. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat
Catalunya Religió és una iniciativa de l'Associació Cercle d'Estudis Conciliars

Director: Jordi Llisterra i Boix.

Junta directiva: Eduard Ibañez, Carles Armengol, Manel Manonelles.

Redacció: Joan B. Galí, Laura Mor Iriarte i Glòria Barrete Vélez.

Consell de Redacció: Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Alba Sabaté.

Adreça: Carrer dels Lledó 11, 08002 de Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

